

Varför är jag mer intressant än någon annan? - Nej, just det! Jag *är* inte mer intressant än någon annan! För min del, är alla andra så mycket intressantare. Antag att vi vore blommor! Då vore jag en maskros som hamnat i ett land med rosor och orkidéer. Det är ok att tycka vad man vill om maskrosen, beroende på plats, sammanhang och tillfälle. Nåväl, här följer en sammanfattning av mitt liv fram tills nu.

Uppväxt

Arbetsläkt som jobbat på herrgård. I doppresent fick jag medlemskap i socialdemokraterna av min mormor och farmor. När min skitstövel till far söp tog jag med mig min bror till fotbollsplanen. Min mor skrev brev till flickor som jag antog var brevvänner... brev som jag skrev av - förstod inte riktigt det där med bokstäver som 5-7-åring. Var en tyst, snäll, söt (flickorna jagade mig på rasterna, där lade jag grunden till att bli en kompetent löpare) och svårt stammande skolpojke. Det är svårt att tro när man ser mig prata inför en miljon människor i Big Brother live och i finalen. Söt ja... det gällde tills åttan då min näsa började växa ohämmat. Fackligt aktiv redan som 17-åring men det tog många år innan jag "förlorade oskulden" och drog den första arbetsgivaren inför domstol. Konstig kille som leker "arbetsrättslig Robin Hood"? Nej, inte alls konstigt! Jag var skolad till det och det blev något jag var skicklig på. Som 18 - 19 åring var jag militär och ägnade min tid åt ubåtsjakt och träning. Från denna tid lärde jag mig också om dubbla budskap, hyckleri. Har alltid haft svårt för att ljuga utan anledning. Att göra en sak reellt, bli hyllad för det inofficiellt fast det officiellt aldrig hänt så att du aldrig kan dra nytta av händelsen... det är ett beteende jag har svårt för!

Ung och uppkäftig

Tiden 20 - 30 år var händelserik. Först hade jag 2- 3 hårda år av träning, discomarathon, manekäng, nattklubbliv. Gifte mig som 22- åring. Skilde mig som 30-åring. Ensam med min son. Blev en bättre pappa och sämre idrottsman. Började med triathlon, längdskidor och boxning och var aktiv sportdykare. Vid denna tidpunkt hade jag tre sjukskötareutbildningar. Började arbeta allt mer på frilansbasis som sjukskötare, ordningsvakt, badmästare och föreläsare samtidigt som jag började läsa psykologi. När min son som 7-åring i ren förtvivlan över skilsmässan stod i klassrumsfönstret på andra våningen och skulle hoppa bad jag om tjänstledigt. Jag fick inte tjänstledigt med så kort varsel. Det slutade med att jag drog landstinget inför domstol och fick 250 000 kr i skadestånd. Blandade in en advokat för att avlasta mig när processen nästan var slut. Några månader senare förstod jag att advokaten inte gjort sitt jobb - jag hade klarat mig bättre själv. Därför stämde jag advokaten som valde att betala mig skadestånd. Jobbade därefter intensivt något år som ambulanssjukskötare.

Äldre, mindre uppkäftig men mer självsäker

30 år fram tills nu -39 år. Arbetar som sjukskötare, terapeut, militär, ordningsvakt, föreläsare och badmästare. Börjar läsa mediarelaterade ämnen samt sexologi. Till sommaren lär jag ha läst 80 p Sexologi. Det är mycket få som läst så mycket sexologi.

Övrigt

Ser andra värden idag än jag gjorde som 20-åring. Idag ser jag *personer*. Deras titel, utseende eller status bryr jag mig inte alls om. Därmed vet jag att jag fungerar annorlunda i detta anseende än de allra flesta gör. Tränar ca tio timmar per vecka. Jag läser för att jag är intresserad - har passerat 400 p, men har inget absolut mål. Jag är en sämre vän och pojk/gubbvän eftersom jag inte gör några förhoppningar om något alls och tar inget alls för givet. Jag är frilans och lever som om de som finns runt mig också är det. Jag är svag för äventyr - att göra något jag inte gjort tidigare, att hamna i en situation som jag inte vet om jag klarar! För en tid sedan bad jag arbetslöshetskassan att få lyfta ersättning ett par veckor eftersom det just då var svårt med jobb inom bemanning. Det fick jag inte göra! I normala fall är det OK att lyfta a-kassa upp till heltid varvid arbetstagaren arbetar de arbetspass denne erbjuds. När man arbetar inom bemanning, anser staten att man skall ha garantilön när företaget icke har uppdrag. Kort sagt är man enligt staten tillsvidareanställd. Det är ett synsätt som inte har stöd i tidigare domar och skulle innebära att flera bemanningsföretag får sluta med sin verksamhet. För att få till en ändring måste någon driva ett ärende till domstol. Jag kan inte låta detta vara! Alltså har jag stämt en arbetsgivare vars administrationspersonal jag tycker mycket om. Det gör ont! Det måste ändå göras! Det handlar om ett av de rikaste företagen inom bemanning i landet. Ur min egen synvinkel, kan jag bara förlora! Vinner jag målet lär jag ändå inte få mer än pengar. Det lär innebära slutet för mig som sjukskötare. En förlust innebär att jag får betala motpartens rättegångskostnader, samt slutet för mig som sjukskötare. Däremot måste staten (Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen) ändra sina regler eftersom en domstol har visat att grunderna för deras regler inte håller. Därmed kommer det att vara tillåtet för arbetstagare att både lyfta a - kassa och finnas med hos bemanningsföretag. En förlust innebär också att bemanningsföretagen får lättare att knyta personal till sig. Spelar mindre roll att jag blir kallad "rättshaverist". Jag har gjort så mycket i livet att jag har framtiden bakom mig. Det går inte att göra mig illa i skrift, eller rent fysiskt så att det spelar roll för mig. Jag är dessutom mån att aldrig låta någon komma mig för nära, dels som ett skydd för dem själva.

/ Kenneth M Forsberg